

kunnet mande sig op til. Det er, som om man har villet spare på bogstaverne, så korte både selve forslaget og bemærkningerne er.

Når jeg har hørt på hr. Svend Erik Hovmands tale, må jeg sige, at så var der jo meget mere gods i den, end der i og for sig er i forslaget. Det virker, som om det er kommet lidt for tidligt, eller jeg vil sige, det virker også, som om det er kommet lidt for tidligt. Så trods al sympatien har vi ikke rigtig noget at have den i. Men jeg tør som sagt ikke udelukke, at udviklingen vil medføre, at tiden sig nærmer.

DSB har ladet høre fra sig i går i anledning af førstebehandlingen af disse to forslag. Og DSB siger: Jamen når I nu fra Folketingets side, fra lovgivningens side, åbner for at udlicitere strækninger, er det så ikke en udmærket plan at prøve at udlicitere denne strækning?

Nu er der selvfølgelig så det besværlige ved det, at tyskerne skal være involveret. Også det beskæftiger de fire partiers forslag, B 47, sig ikke med. Det undrer mig, at man ikke er kommet ind på det ved udarbejdelsen af sit forslag.

Men altså, færdiggørelse i indeværende samling kan vist kun blive med negativt resultat. Men jeg forudser da, at vi skal hilse på det forslag igen i næste samling, og så må vi se, om vi er kommet yderligere nær det. Og jeg vil gerne inddrage i udvalgsarbejdet og i overvejelserne med ministeren, om der her var en meget fin og speciel chance for at prøve udliciteringsvejen, for så kan man da være sikker på fra forslagsstillernes side, at så vil de, der eventuelt vil lægge billet ind på det, også gøre noget for at promovere ruten og få den solgt og få tiltrukket nogle passagerer, hvis det kan lade sig gøre.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Ja, jeg vil da gerne medgive hr. Melchior, at der vel ikke ligger så mange timers udvalgsarbejde bag udformningen af forslaget her; jeg har i hvert ikke været med i dem. Jeg syntes bare umiddelbart, at ideen var så god.

Men så må jeg undre mig over, at hr. Arne Melchior i første del af sin tale blander DSB ind i det. Der står jo ikke DSB nogen steder i det her forslag, og det fandt hr. Melchior så også ud af lidt senere, hvor hr. Melchior siger, at man kan udlicitere.

Ja, netop. Det er jo ikke noget med, at DSB skal være en forretning eller noget i den retning. Hvis regeringen beder DSB om at køre denne rute her, skal DSB selvfølgelig have de

penge for det, som DSB mener det må koste, minus de billetindtægter, der er på det. Men det kunne jo være nogle andre, det kunne jo være tyskerne, der får lov at køre på den. Der står jo ikke DSB nogen steder. Vi arbejder lige netop i denne tid med at udlicitere driften på jernbanenet. Det er det, det handler om for mig at se.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Disse bemærkninger kan jeg vel kun forstå sådan, at i hvert fald den ene af de fire forslagsstillere godt kan tænke sig en udliciteringsmodel, og det er da rigtigt, at der ikke i B 47 er nævnt DSB, men der står altså, at »det pålægges regeringen«.

Jeg har ikke helt klart for mig, at staten ud over DSB og så det, vi kalder privatbanerne med et lidt misvisende ord, har benyttet andre operatører til jernbanedrift, men jeg kan altså forstå, at det er det, der ligger bagved. Så burde man nok have skrevet det med ind i bemærkningerne, således at vi, der skal ytre os til forslaget, har en mulighed for at se, hvad der egentlig er meningen.

Jeg forstår altså nu, jeg repeterer, at det ikke er DSB, der skal køre den, i hvert fald er det ikke en betingelse eller en forudsætning fra forslagsstillernes side.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Det har overhovedet ikke været drøftet mellem forslagsstillerne, men jeg mente, at det, der ligger i hele tilrettelæggelsen af vores jernbanedrift i Danmark, er, at man kan udlicitere kørslen. Så det er da helt oplagt, at når det er en international rute, kan man udlicitere kørslen.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Ja, så billigt kan man altså ikke slippe. Man kan ikke pålægge regeringen, altså tvinge regeringen til at drive en vis rute eller sørge for, at den bliver drevet, som kun for en dels vedkommende overhovedet foregår på dansk jord, uden at sige, hvor pengene skal komme fra, hvis der ikke er nogen, der vil møde op og dække underskuddet. Så derfor er pålægget, som det udtrykkeligt står, til regeringen, ikke realistisk uden at sige det, som Enhedslisten siger, at kan den ikke køres lønsomt eller bare balancegivende, så skal staten, skatteyderne, dække underskuddet.